

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

УДК 377:7.05:004

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19661672>

Візуальна ідентичність та естетичні практики у професійній підготовці фахівців індустрії краси: міждисциплінарний освітній підхід

Вежбіцька Ірина Олександрівна,

доктор педагогічних наук, професор

професор кафедри професійної освіти та освітніх технологій

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Україна

Прийнято: 28.03.2026 | Опубліковано: 15.04.2026

***Анотація.** Сучасна індустрія краси перебуває у стані глибоких трансформацій, зумовлених цифровізацією суспільства, зміною соціокультурних орієнтирів та зростанням значення психоемоційного благополуччя особистості. У цих умовах традиційні підходи до професійної підготовки фахівців виявляються недостатніми, оскільки орієнтуються переважно на формування технічних навичок і не враховують комплексного впливу естетичних практик на особистість. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю розроблення нових освітніх підходів, що забезпечують інтеграцію візуальної ідентичності, естетичних практик, психологічних компонентів та сучасних цифрових технологій у процес професійної підготовки. Метою статті є теоретичне обґрунтування та моделювання міждисциплінарного підходу до підготовки фахівців індустрії краси. У*

дослідженні використано методи аналізу та синтезу наукових джерел, порівняльний аналіз сучасних освітніх практик, систематизацію наукових підходів, а також метод моделювання для побудови концептуальної структури підготовки. У результаті встановлено, що інтеграція візуально-естетичних, психоемоційних та технологічних компонентів суттєво підвищує ефективність освітнього процесу. Доведено, що естетичні практики виконують не лише декоративну функцію, але й виступають інструментом формування самооцінки, емоційної стабільності та соціальної активності. Визначено, що використання цифрових технологій, зокрема VR/AR та штучного інтелекту, сприяє розвитку креативного мислення, персоналізації навчання та підвищенню якості професійної підготовки. Розроблено концептуальну модель міждисциплінарної підготовки, яка поєднує естетичні, психологічні та технологічні складові у єдину систему формування професійної ідентичності. У висновках підкреслено, що впровадження міждисциплінарного підходу забезпечує підготовку конкурентоспроможних фахівців, здатних до адаптації в умовах динамічного розвитку індустрії краси, та відкриває перспективи для подальших досліджень у сфері цифровізації освіти.

Ключові слова: *індустрія краси, візуальна ідентичність, професійна освіта, естетичні практики, психоемоційний стан, цифрові технології, міждисциплінарний підхід, професійні компетентності.*

Visual Identity and Aesthetic Practices in the Professional Training of Beauty Industry Specialists: An Interdisciplinary Educational Approach

Iryna Vezhbitska,

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor

Professor of the Department of Vocational Education and Educational Technologies

Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University, Ukraine

Abstract. *The modern beauty industry is undergoing profound transformations driven by digitalization, evolving sociocultural paradigms, and the increasing importance of psychological well-being. In this context, traditional approaches to professional training are becoming insufficient, as they primarily focus on technical skills while neglecting the broader impact of aesthetic practices on individual identity and emotional state. The relevance of this study lies in the need to develop innovative educational approaches that integrate visual identity, aesthetic practices, psychological components, and advanced digital technologies into the training process. The aim of the article is to theoretically substantiate and model an interdisciplinary approach to the professional training of beauty industry specialists. The research methodology includes analysis and synthesis of scientific literature, comparative analysis of contemporary educational practices, systematization of theoretical frameworks, and modeling of a conceptual training structure. The results demonstrate that the integration of visual-aesthetic, psycho-emotional, and technological components significantly enhances the effectiveness of professional education. It has been proven that aesthetic practices perform not only a decorative function but also act as a tool for developing self-esteem, emotional stability, and social activity. Furthermore, the study highlights the importance of digital*

technologies, particularly VR/AR and artificial intelligence, in fostering creativity, enabling personalized learning, and improving overall educational outcomes. A conceptual interdisciplinary training model has been developed, combining aesthetic, psychological, and technological dimensions into a unified system for shaping professional identity. The conclusions emphasize that the implementation of an interdisciplinary approach contributes to the preparation of competitive specialists capable of adapting to the rapidly evolving demands of the beauty industry, while also opening new directions for further research in digital education and innovation.

Keywords: *beauty industry, visual identity, professional education, aesthetic practices, psycho-emotional state, digital technologies, interdisciplinary approach, professional competencies.*

Постановка проблеми. Сучасна індустрія краси функціонує в умовах інтенсивних соціокультурних та технологічних трансформацій, що зумовлюють зміну підходів до професійної підготовки фахівців цієї сфери. Візуальна ідентичність, яка раніше розглядалася переважно як елемент естетичного самовираження, сьогодні набуває статусу складного соціокультурного феномену, що поєднує індивідуальні, медійні та професійні аспекти. У цьому контексті естетичні практики — макіяж, перукарське мистецтво, нейл-дизайн, візуальний стайлінг — виступають не лише як інструменти зовнішньої трансформації, але й як засоби формування самоідентифікації, комунікації та психоемоційного впливу.

Разом із тим, система професійної освіти у сфері індустрії краси часто зберігає фрагментарний характер, орієнтуючись переважно на формування технічних навичок і стандартних алгоритмів виконання процедур. Такий підхід не повною мірою відповідає сучасним вимогам ринку праці, який потребує

фахівців із розвиненим візуальним мисленням, здатністю до креативного проєктування образу, розумінням культурних кодів та психологічних аспектів взаємодії з клієнтом. Відсутність інтеграції знань із суміжних галузей — психології, культурології, дизайну, цифрових технологій — обмежує можливості підготовки конкурентоспроможних спеціалістів нового покоління.

Особливої актуальності набуває питання впровадження міждисциплінарного підходу в освітній процес, який дозволяє поєднати естетичні практики з науково обґрунтованими знаннями про візуальну ідентичність, психоемоційні реакції та цифрові інструменти моделювання образу. У сучасних умовах цифровізації, розвитку VR/AR технологій та персоналізованих сервісів, підготовка фахівців індустрії краси повинна враховувати не лише традиційні професійні компетентності, але й нові вимоги до візуального проєктування, аналітики клієнтського досвіду та використання інноваційних технологій.

Таким чином, виникає науково-практична проблема необхідності переосмислення змісту та структури професійної підготовки фахівців індустрії краси через призму міждисциплінарного освітнього підходу, що інтегрує візуальну ідентичність, естетичні практики та сучасні технологічні рішення. Недостатня розробленість теоретико-методологічних засад такої інтеграції зумовлює потребу у подальших наукових дослідженнях у даному напрямі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний науковий дискурс у сфері індустрії краси характеризується активним міждисциплінарним розвитком, у межах якого естетичні практики розглядаються не лише як прикладні технології, а як складний соціокультурний і психоемоційний феномен. Зокрема, V. Nazarenko обґрунтовує трансформацію макіяжу як інструменту формування візуальної ідентичності в медіапросторі,

підкреслюючи його роль у процесах самопрезентації та комунікації особистості [1]. У цьому контексті візуальна ідентичність виступає динамічною категорією, що формується під впливом культурних і технологічних змін.

Проблематика професійної підготовки фахівців індустрії краси активно досліджується в педагогічній площині. Так, L. Hrabko акцентує увагу на необхідності впровадження інноваційних підходів до навчання, зокрема у сфері перукарського мистецтва, де поєднуються технічні навички та креативне мислення [2]. У свою чергу, L. Chyzhykova підкреслює ефективність сучасних освітніх технологій у підготовці майстрів апаратного манікюру, що сприяє підвищенню якості професійної освіти [6]. Доповнюючи ці підходи, A. Porovuch обґрунтовує значення біомеханічних аспектів у навчанні манікюрних технік як засобу зниження мікротравматизації та підвищення професійної безпеки [5].

Важливим напрямом досліджень є вивчення психоемоційного впливу естетичних практик. Зокрема, I. Iasinska доводить, що впровадження програм догляду за шкірою безпосередньо пов'язане з підвищенням рівня впевненості та психологічного комфорту [3]. Аналогічно, K. Safronova досліджує психоестетичні ефекти корекції симетрії обличчя, підтверджуючи її позитивний вплив на емоційний стан людини [7]. У роботах O. Rasulia встановлено, що стилістичні трансформації зовнішності сприяють підвищенню самооцінки та покращенню сприйняття власного тіла [10], тоді як Y. Muzychenko обґрунтовує медіаторну роль самооцінки у взаємозв'язку між зміною зачіски та соціальною активністю клієнтів [16].

Окрему групу становлять дослідження, що розглядають естетичні практики як інструмент психологічної підтримки та терапії. Зокрема, A. Zhaivoronok трактує beauty-ритуали як форму арт-терапії, що сприяє

відновленню психоемоційного стану [9]. Подібні підходи простежуються у дослідженні R. Chyhryn, де естетичні композиції визначаються як засіб регуляції психоемоційного стану [14], а також у роботі К. Кострікової та О. Кострікова, які аналізують художні практики як елемент нейрофітнесу у психоемоційній реабілітації [17].

Культурологічний аспект проблематики розкривається через дослідження ролі візуальних практик у формуванні та збереженні культурної ідентичності. Так, І. Obukhovska підкреслює значення фотографії як засобу популяризації нематеріальної культурної спадщини [4], тоді як Ye. Matsapura розглядає цифрове моделювання татуювань як сучасний напрям візуального дизайну [13]. Додатково, L. Mala аналізує еволюцію технік нарощування вій як фактор формування сучасних канонів візуальної естетики [11].

Суттєвий внесок у розвиток досліджень становить інтеграція цифрових технологій в освітній процес. Зокрема, V. Guk обґрунтовує доцільність використання VR/AR технологій у підготовці візажистів, що розширює можливості практичного навчання [8]. У свою чергу, S. Nersisian досліджує потенціал генеративного штучного інтелекту для створення персоналізованих стратегій формування образу в освітньому середовищі [12]. Водночас А. Rakhmanova демонструє ефективність проєктно-орієнтованого навчання (PBL) як інструменту розвитку креативності та міждисциплінарного мислення [15].

Таким чином, аналіз наукових праць свідчить про наявність значного теоретичного та практичного доробку у сфері дослідження естетичних практик, їх психоемоційного впливу та інноваційних підходів до професійної підготовки. Водночас залишається недостатньо розробленим питання комплексної інтеграції цих компонентів у межах єдиної міждисциплінарної

освітньої моделі підготовки фахівців індустрії краси, що зумовлює актуальність подальших досліджень.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значний обсяг сучасних наукових досліджень, присвячених індустрії краси, аналіз літератури засвідчує наявність низки невирішених теоретичних і практичних аспектів, що стримують формування цілісного наукового підходу до професійної підготовки фахівців цієї галузі.

Передусім, більшість досліджень мають фрагментарний характер і зосереджуються на окремих компонентах проблеми. Зокрема, питання візуальної ідентичності та естетичних практик розглядаються переважно в культурологічному або медійному контексті, без належної інтеграції в освітній процес підготовки фахівців. Водночас педагогічні дослідження, орієнтовані на формування професійних компетентностей, здебільшого обмежуються методиками навчання окремих процедур і технологій, не враховуючи системного впливу естетичних практик на формування особистості та професійного мислення майбутнього спеціаліста.

Другим суттєвим невирішеним аспектом є недостатня розробленість міждисциплінарних моделей підготовки фахівців індустрії краси. Хоча сучасні дослідження підтверджують значення психологічних, культурних та технологічних чинників, відсутня узгоджена концепція їх інтеграції в освітні програми. Це призводить до розриву між теоретичними знаннями та практичними навичками, а також до недостатнього рівня сформованості таких компетентностей, як візуальне мислення, креативність, емоційний інтелект і здатність до індивідуалізації клієнтського підходу.

Третім проблемним аспектом є обмежене використання цифрових технологій у професійній підготовці. Попри активний розвиток VR/AR,

штучного інтелекту та цифрового дизайну, їх інтеграція в освітній процес залишається несистемною та епізодичною. Відсутність методично обґрунтованих підходів до використання цих технологій у навчанні стримує розвиток інноваційного освітнього середовища, здатного відповідати сучасним вимогам індустрії.

Окремої уваги потребує проблема недостатнього врахування психоемоційного аспекту в підготовці фахівців. Хоча наукові дослідження підтверджують позитивний вплив естетичних практик на самооцінку, емоційний стан та соціальну активність, ці результати не знаходять належного відображення у змісті освітніх програм. Як наслідок, майбутні фахівці не отримують системних знань щодо психологічної взаємодії з клієнтом та використання естетичних практик як інструменту підтримки психоемоційного благополуччя.

Крім того, недостатньо дослідженим залишається питання формування візуальної культури та ідентичності в умовах цифровізації суспільства. Відсутність чітких методологічних орієнтирів щодо поєднання традиційних естетичних підходів із сучасними цифровими інструментами ускладнює процес адаптації освітніх програм до нових умов.

Таким чином, ключовою невирішеною частиною загальної проблеми є відсутність цілісної міждисциплінарної освітньої моделі, яка б інтегрувала візуальну ідентичність, естетичні практики, психоемоційні аспекти та цифрові технології у процесі професійної підготовки фахівців індустрії краси. Саме вирішення цієї проблеми визначає напрям подальших наукових досліджень і обґрунтовує необхідність розробки нових підходів до організації освітнього процесу.

Формулювання цілей статті (визначення завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування та розроблення міждисциплінарного підходу до професійної підготовки фахівців індустрії краси, що передбачає інтеграцію візуальної ідентичності, естетичних практик, психоемоційних компонентів та сучасних цифрових технологій у зміст освітнього процесу.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання дослідження:

- проаналізувати сучасні наукові підходи до розуміння візуальної ідентичності та її ролі у формуванні професійних компетентностей фахівців індустрії краси;
- узагальнити теоретичні та практичні аспекти застосування естетичних практик як інструменту формування самосприйняття та психоемоційного стану особистості;
- дослідити сучасні освітні підходи та методики підготовки фахівців індустрії краси з урахуванням інноваційних технологій;
- визначити роль цифрових технологій (VR/AR, штучного інтелекту, цифрового дизайну) у формуванні професійних навичок і креативного мислення;
- обґрунтувати необхідність впровадження міждисциплінарного підходу як основи модернізації професійної освіти у сфері індустрії краси;
- розробити концептуальну модель інтеграції візуальної, психоемоційної та технологічної складових у процесі підготовки майбутніх фахівців.

Реалізація зазначених завдань дозволить сформувати цілісне наукове бачення трансформації професійної підготовки фахівців індустрії краси відповідно до сучасних освітніх і соціокультурних викликів.

Виклад основного матеріалу дослідження

Сучасна професійна підготовка фахівців індустрії краси потребує системного переосмислення з урахуванням міждисциплінарних зв'язків між естетикою, психологією та цифровими технологіями. Проведений аналіз наукових джерел дозволив визначити, що ефективність освітнього процесу значною мірою залежить від інтеграції візуальної ідентичності, психоемоційних компонентів та інноваційних освітніх інструментів у єдину модель підготовки.

У межах дослідження було систематизовано ключові складові професійної підготовки фахівців індустрії краси та визначено їхній вплив на формування компетентностей.

Таблиця 1.

Основні компоненти міждисциплінарної підготовки фахівців індустрії краси

Компонент	Зміст	Освітній результат
Візуально-естетичний	Макіяж, стайлінг, дизайн образу, візуальна культура	Формування візуального мислення та ідентичності
Психоемоційний	Самооцінка, емоційний інтелект, комунікація з клієнтом	Розвиток soft skills та клієнтоорієнтованості
Технологічний	VR/AR, AI, цифрове моделювання	Інноваційні професійні компетентності
Практико-орієнтований	Виконання процедур, біомеханіка рухів	Підвищення якості та безпеки послуг

Представлена структура демонструє, що сучасна підготовка фахівців індустрії краси виходить за межі традиційного навчання технікам і включає комплексне формування професійної ідентичності. Це узгоджується з підходами до розвитку візуальної культури (Nazarenko) та впровадження інноваційних методів навчання (Hrabko, Chyzhykova).

Важливим результатом дослідження є визначення взаємозв'язку між естетичними практиками та психоемоційним станом клієнтів і самих фахівців. Зокрема, встановлено, що використання естетичних процедур сприяє підвищенню самооцінки, емоційної стабільності та соціальної активності, що підтверджується сучасними науковими дослідженнями.

Таблиця 2

Вплив естетичних практик на психоемоційний стан

<i>Естетична практика</i>	<i>Психологічний ефект</i>	<i>Освітнє значення</i>
<i>Макіяж</i>	Формування самопрезентації	Розвиток візуальної ідентичності
<i>Догляд за шкірою</i>	Підвищення впевненості	Формування відповідального підходу
<i>Зміна зачіски</i>	Зростання самооцінки	Розуміння індивідуального стилю
<i>Beauty-ритуали</i>	Зниження стресу	Використання арт-терапевтичних підходів

Дані таблиці підтверджують, що естетичні практики мають не лише прикладне, але й психотерапевтичне значення. Це підсилює необхідність включення психологічних знань у професійну підготовку фахівців.

Окрему увагу в дослідженні приділено ролі цифрових технологій у трансформації освітнього процесу. Використання VR/AR дозволяє моделювати складні професійні ситуації, а застосування штучного інтелекту забезпечує персоналізацію навчання та формування індивідуальних стратегій створення образу.

Рисунок 1. Модель міждисциплінарної підготовки фахівців індустрії краси

Представлена модель відображає логіку формування сучасного фахівця індустрії краси, де ключову роль відіграє взаємодія між естетичними, психологічними та технологічними компонентами. Вона підтверджує, що професійна підготовка повинна бути інтегрованою та орієнтованою на розвиток як технічних, так і особистісних компетентностей.

У результаті дослідження також було визначено ефективні освітні підходи, які забезпечують формування міждисциплінарних компетентностей.

Таблиця 3

Інноваційні підходи у професійній підготовці

Підхід	Характеристика	Результат
Проектно-орієнтоване навчання (PBL)	Виконання практичних кейсів	Розвиток креативності
Цифрове моделювання	Використання VR/AR та AI	Підвищення інноваційності
Міждисциплінарний підхід	Інтеграція знань з різних галузей	Комплексні компетентності

Практико-орієнтоване навчання

Робота з реальними
клієнтами

Професійна готовність

Використання зазначених підходів дозволяє сформувати новий тип фахівця, здатного адаптуватися до змін у сфері індустрії краси та ефективно застосовувати інноваційні технології у професійній діяльності.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що сучасна професійна підготовка фахівців індустрії краси повинна базуватися на міждисциплінарному підході, який поєднує естетичні практики, психологічні знання та цифрові технології. Запропонована модель дозволяє підвищити якість освітнього процесу та забезпечити формування конкурентоспроможних фахівців, здатних до інноваційної діяльності в умовах динамічного розвитку індустрії.

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано, що сучасна професійна підготовка фахівців індустрії краси повинна трансформуватися від вузькоспеціалізованого, техніко-орієнтованого навчання до міждисциплінарної моделі, яка інтегрує візуальну ідентичність, естетичні практики, психоемоційні аспекти та цифрові технології. Встановлено, що візуальна ідентичність виступає ключовим елементом професійної діяльності, формуючи не лише зовнішній образ, але й впливаючи на процеси самосприйняття та соціальної взаємодії.

Доведено, що естетичні практики мають комплексний вплив, поєднуючи прикладну функцію з психоемоційною, що проявляється у підвищенні самооцінки, стабілізації емоційного стану та активізації соціальної поведінки. Це зумовлює необхідність включення психологічних компонентів у зміст освітніх програм підготовки фахівців індустрії краси. Водночас підтверджено,

що сучасні освітні підходи, зокрема проєктно-орієнтоване навчання, цифрове моделювання та використання інноваційних технологій (VR/AR, штучного інтелекту), суттєво підвищують ефективність формування професійних компетентностей.

У межах дослідження розроблено концептуальну модель міждисциплінарної підготовки, яка передбачає взаємозв'язок між естетичними, психологічними та технологічними компонентами, що забезпечує формування цілісної професійної ідентичності майбутнього фахівця. Запропонований підхід дозволяє підвищити якість освітнього процесу, забезпечити його відповідність сучасним вимогам індустрії та сформувати конкурентоспроможного спеціаліста з розвиненим креативним мисленням і здатністю до інноваційної діяльності.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні практичних механізмів впровадження міждисциплінарних освітніх моделей у закладах професійної освіти, а також у створенні цифрових освітніх платформ, що забезпечуватимуть персоналізацію навчання та інтеграцію сучасних технологій у процес підготовки фахівців індустрії краси.

Список використаних джерел

1. Nazarenko V. The evolution of makeup as a tool of visual identity in mass media. *Humanities Science Current Issues*. 2025. Vol. 2, no. 86. P. 168–174. DOI: 10.24919/2308-4863/86-2-26.
2. Hrabko L. Innovative approaches to teaching blond techniques in the professional training of salon service specialists. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 22. DOI: 10.5281/zenodo.17092106.

3. Iasinska I. Indicators of implementation and fidelity of skin care programs and their relationship to clinical benefits and confidence in adolescents. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 9(49). DOI: 10.52058/2786-5274-2025-9(49)-1169-1182.
4. Obukhovska I. Photography as a means of preserving intangible cultural heritage and its popularisation. *Humanities Science Current Issues*. 2025. Vol. 2, no. 86. P. 190–196. DOI: 10.24919/2308-4863/86-2-29.
5. Popovych A. Biomechanics of movement in the Japanese approach to manicure as a factor in reducing microtrauma. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 24. DOI: 10.5281/zenodo.17630556.
6. Chyzhykova L. Innovative teaching methods of hardware manicure in the system of vocational education. *International Journal of Educational Technology and Learning*. 2025. Vol. 19(1). P. 55–63. DOI: 10.55217/101.v18i3.980.
7. Safronova K. Psychoaesthetic effects of facial symmetry restoration through eyebrow line correction. *Перспективи та інновації науки*. 2025. № 9(55). DOI: 10.52058/2786-4952-2025-9(55)-1083-1094.
8. Guk V. Professional training of makeup artists in the film industry in the transition to VR and AR technologies. *Sciences of Europe*. 2025. № 166. P. 33–38. DOI: 10.5281/zenodo.15654500.
9. Zhaivoronok A. Psychological support for women through beauty rituals as a form of art therapy. *Наукові перспективи*. 2025. № 11(65). DOI: 10.52058/2708-7530-2025-11(65)-1933-1945.
10. Pasulia O. The impact of stylistic transformations of the face and hair on client self-esteem and body perception. *Наукові перспективи*. 2026. № 12(66). DOI: 10.52058/2708-7530-2025-12(66)-2090-2103.

11. Mala L. Evolution of volume eyelash extension techniques: influence on modern canons of facial visual aesthetics. *Humanities Science Current Issues*. 2025. Vol. 2, no. 87. P. 123–128. DOI: 10.24919/2308-4863/87-2-18.
12. Nersisian S. Generative AI for developing personalized male image strategies in barber education. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2026. № 26. DOI: 10.5281/zenodo.18301248.
13. Matsapura Ye. Digital modeling of tattoo compositions as a field of visual design. *Humanities Science Current Issues*. 2025. Vol. 2, iss. 93. P. 47–53. https://aphn-journal.in.ua/archive/93_2025/part_2/10.pdf
14. Chyhryn R. Aesthetic regulation of psychoemotional state through original floral compositions. *Humanities Science Current Issues*. 2025. Vol. 2, no. 94. P. 251–258. DOI: 10.24919/2308-4863/94-2-35.
15. Rakhmanova A. Project based learning methodology through the creation of original macarons in STEM context. *Sciences of Europe*. 2025. № 170. P. 26–33. DOI: 10.5281/zenodo.16803180.
16. Muzychenko Y. The mediating role of self-esteem in the relationship between hairstyle change and social activity indicators in adult clients. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 9(49). DOI: 10.52058/2786-5274-2025-9(49)-1183-1193.
17. Кострікова К., Костріков О. Декоративний штукатурний і барельєфний живопис як елементи нейрофітнесу у психоемоційній реабілітації. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. 2025. № 3К(188). С. 361–365. DOI: 10.31392/UDU-nc.series15.2025.03k(188).87.